

1665 20/11 23: I. Beh. af F. t. L. om Statsansættelse af Dommerfuldmægtige udenf. København. 1666

stres Ordfører skal jeg udtale min Tak for hans Stilling til Lovforslaget. Jeg tror, det vil blive dyrt at gennemføre det, men denne Udgift maa man tage, det maa man se i Øjnene, thi den er nødvendig. Det ærede Medlem Hr. Trier, der ligeledes udtalte sin Tilslutning til Lovforslaget, men tillige sin Forundring over, at man endnu ikke havde begyndt paa en Simplificering ogsaa paa dette Omraade, kan jeg trøste med, at Administrationskommissionen er inde paa dette Spørgsmaal og har nedsat et Udvalg til at undersøge det Spørgsmaal, som det ærede Medlem berørte, om Tinglæsningsafgifterne, hvorvidt man der kan gaa over til Stempelmærker. Jeg haaber, at man ogsaa paa mange andre Punkter kan fremskaffe en Simplificering, navnlig hvis Rigsdagen vil være behjælpelig med Hensyn til Gennemførelsen af saadanne Forslag, naar de kommer. Jeg er ikke saa sikker paa altid i saadanne Tilfælde at finde Støtte hos det ærede Medlem Hr. Trier, men jeg skal minde ham om Dagen i Dag, saa vil det ærede Medlem maaske være i nogen Grad elskværdig stemt, f. Eks. naar man kommer til Spørgsmaalet om at fritage Dommerkontorerne for de mange Udpantningsforretninger, som for Tiden er ved at kvæle Dommerne og Dommerkontorerne, fordi der kommer saa mange Love, som har Bestemmelser om Udpantning. Jeg opfatter det ærede Medlems Udtalelser som et Tilsagn om, at han vil yde sin Hjælp til Gennemførelsen af disse Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen udtalte sin Beklagelse over, at § 2 var gaaet ud. Jeg forstod det, som om det ærede Medlem havde ønsket, at jeg havde bibeholdt den oprindelige § 2 i det her fremsatte Lovforslag. Hvis det var det ærede Medlems Mening — jeg er ikke sikker derpaa —, saa er den forkert, thi det er en almindelig Ekspeditionsmaade fra en Ministers Side, at naar et Lovforslag er vedtaget i det ene Ting, fremsætter han det i den saaledes vedtagne Skikkelse i det andet Ting. Altsaa handler Spørgsmaalet ikke om, at jeg har udeladt § 2, men derimod om — og det var maaske det, det ærede Medlem mente —, at man ikke i Landstinget burde have ladet § 2 udgaa. Dertil er kun at sige, hvad det ærede Med-

lem snart vil se i Udvalget, at Lovforslaget er meget vanskeligt, og at vi, for at tilfredsstille alle, maa ende i et Kompromis ogsaa paa dette Omraade. For at faa Sagen fra Landstinget her over maatte jeg gaa ind paa dette Forhold.

Det ærede Medlem udtalte sin Beklagelse over, at den Regel, at Dommerfuldmægtigene har Ret til at øve privat Praksis, var blevet gennemført i Sønderjylland. Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlem selvfølgelig ved, at Spørgsmaalet var til Diskussion under det socialistisk-radikale Styre, og at Justitsminister Zahle fremsatte disse Lovforslag, hvorefter denne Regel var bibeholdt for Sønderjyllands Vedkommende. Havde jeg været i Justitsminister Zahles Sted, vilde jeg uvægerligt have gjort det samme, jeg vilde have sagt det samme, som man fra alle Partiers Side sagde den Gang: Vi maa overføre dansk Lovgivning til sønderjydske Forhold. Jeg kan oven i Købet tilføje, at selv indenfor det sønderjydske Udvalg, som ogsaa var raadgivende paa dette Omraade, var det Ønske almindeligt, at man skulde overføre dansk Lov paa sønderjydske Forhold og ikke begynde med at holde visse Love udenfor. Det har imidlertid virket uheldigt her i dette Tilfælde, og jeg haaber, at vi maa komme bort derfra.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen var inde paa de samme Spørgsmaal om Spareforanstaltninger som det ærede Medlem Hr. Trier. Jeg haaber, vi kan give hinanden gode Raad, saa at der kan indføres en Simplificering, jeg tror absolut, at det kan gøres i stor Udstrækning, det gælder blot om, at vi hjælper hinanden dermed. Det ærede Medlem mente, at det vistnok ikke blev saa dyrt som antaget. Det tror jeg ikke er rigtigt. Det ærede Medlem ved jo, at Justitsministeren i den radikale Regering modsatte sig en Ændring i Procesreformen netop ud fra den Betragtning, at det vilde blive for dyrt, derfor blev den ikke optaget i Retsplejeloven, hvilket jeg meget beklager, havde vi faaet den der, havde den nu været en Kendsgerning. Men det var vanskeligt, og som man ved, maa man tidt for at faa en Lov igennem slaa af paa Fordringerne, det var